

Fra livets kildespring – Evi Apostolou
Udgivet den 29. marts 2021 af ischjoedt

Evi Apostolou – InsideOut 2020

En nødvendighed dybt indefra er kunstens skabelse hos Evi Apostolou

Ved første øjekast ser jeg, at her for alvor er engagement på spil, og at her er et helt personligt udtryk at dykke ned i, da jeg træffer billedkunstner Evi Apostolou i forbindelse med en kommunikationsopgave. Vi har dertil nogle fælles interesser i religionshistorie og i kirkekunst. Flere fortjener at kende hende, forstår jeg snart.

Evi Apostolou er vokset op i Patras, Grækenlands tredjestørste by. Ganske tidligt blev hun optaget af at tegne. Hun er uddannet som billedkunstner fra et velestimeret Institut på Kunstakademiet, *Athens School of Fine Arts* i 2009, og har desuden en bachelorgrad i religion. Hun arbejder fortrinsvis i maleri, i tegning, i digitale værker samt performance.

Kunstneren har siden 2014 boet og arbejdet i Danmark, som på visse måder minder hende om Grækenland, fordi begge lande er omgivet af vand og har vide horisonter.

Fra mørket mod lyset

Temaer fra filosofi og mytologi påvirker hende og inspirerer hende. Sammen med det metafysiske aspekt og et stort slægtskab med surrealismen tæller kunstneren så forskellige forbilleder som Hilma af Klint og Egon Schiele blandt sine inspirationskilder.

E.A. – I Love Myself #1

Implicit i hendes udtryk, fortæller hun, er der metodiske træk fra *hagiografia*, en kunstnerisk udtryksform, der er karakteristisk i den græsk-ortodokse kirke, hvor alle former tydeligt afgrænses og beherskes af konturer, og hvor lysende, spirituel energi kraftfuldt spænder rummet ud.

– Kunsten er i sin kerne spirituel, mener Evi Apostolou.

Urmørkets chaos glider over i en strømmende livsorden, hvor lyset hentes frem, lag for lag. I flere af især de nyere motiver ser vi en kamp mod det onde, traumet, hvor fabeldyr symboliserer overnaturlig kraft, potentiale, styrke, visdom og uforudsigelighed, der peger både indad og udad.

– Jeg føler, at alt er forbundet, og alt er som en organisme eller en del af en større organisme.

Det er inde fra det perspektiv, hun intuitivt uddrager sin billedverden, med blik for dobbeltheden i alting.

Biomorfologi

Med kroppen som udgangspunkt udforsker Evi Apostolou i flere serier *det biomorfe udtryk*, det organiske. Forbindelsen mellem krop og ånd, mellem individ og samfund er hentet ind under penslernes mikroskop.

Evi Apostolou – Evil Fly, digital

I sit afgangsværk *Boundaries at the Age of Surreal 2009* formåede hun at destillere et særegent formsprog frem med udgangspunkt i bioteknologi, etik, og et tjek af verdens sande tilstand, hvor de konstruktive og destruktive kræfter i videnskabernes krydsfelt kom til udtryk.

I serien *My Precious Ones*, malet hagiografisk i olie på papir, er hun optaget af surrealistiske abstraktioner, af farven, af symbolikken, og det biomorfe formsprog med antydninger af øjne, åbninger, lemmer og organer.

– Ved at tilbyde et minimum af information, så beskueren lige akkurat kan tolke sin egen forståelse, gør disse værker beskueren til en aktiv deltager, fortæller Evi Apostolou.

Kvinde, mor, kunstner

Kunstnerens erfaringer på sind og krop med familiedannelse, graviditet, fødsel og kroppens fuldstændigt autonome processer i den forbindelse, ledte til dybtgående refleksioner, som fandt vej til lærred og papir i 2018 og 2019.

En strøm af stærke billeder, inspireret af drøm og underbevidsthed, blev til serierne *Deception* og *Eaten by the Birds*.

Evi Apostolou – BigBirth

Her perspektiverer kunstneren paradigmeskiftet fra, som individ at kunne gå efter sine egne drømme, til at give sig hen, og derpå i den biologiske transformation dele sig selv med et nyt væsen, mens det bliver til, endda indeni én selv.

Det er en omkalfatrende oplevelse.

Men hos Apostolou kom både kunsten og mytologien til hjælp, hvorved oplevelsen, tolket visuelt, blev afsæt for en fornyende proces, som hos Fugl Phønix, hvor noget nyt opstår i brændpunktet.

– Jeg malede disse billeder uden at se på noget eller hente noget input udefra.

– Det var som om en stærk og mystisk kraft holdt min hånd og gav form til visioner fra min underbevidsthed, fortæller hun.

– I billederne jager fuglene mig, de vil æde mig, ja, gå i ét med mig.

– Fuglene har mytologisk både negative og positive konnotationer, forklarer kunstneren.

– Fuglene er for mig grænseløs frihed, åbenheden overfor livet og mulighederne, og modsat symboliserer de også nogle gange det arrogante overmod, man kan gribes af, når man følger sine egne veje. De uendelige muligheder kan også æde én op.

– Kunsthistorisk har klassiske surrealistere som Max Ernst og Leonora Carrington også haft fuglene med som stærke symboler, fortæller Evi Apostolou, og bekræfter slægtskabet til sine forgængere.

Om at være tro mod sine talenter

– Den store opgave er at kunne skelne, så der bliver rum for at bruge talentet og dele det bedste i livet.

Uanset hvor smal og snoet strømmen bliver, så fortsætter Evi Apostolou det kunstneriske engagement.

Et kildevæld kan ikke løbe baglæns.

Kunstneren har udstillet flittigt i sit græske hjemland samt internationalt i London/England, Chelsea/New York, Barcelona/Spanien, Frankrig, Italien, USA, Canada med mere.

I Danmark har en række virksomheder, kulturhuse og kunstforeninger haft glæde af hendes kunst.

Jeg ser frem til flere udstillinger med offentlig adgang.